

Tyrwään Sanomat.

Tyrwään kunnan Ilmoituslehti.

N:o 17.

Synskun alkupuolisko.

Tampereella, G. E. Jansson & Kumpu, kirjap. 1902.

1902.

Ilmoitushinta:

Toimituksen ja kaikkien asiamestien luona Tyrwäällä, sekä Herrain G. E. Jansson ja Kumpu. Kirjapainosja Tampereella 2 ml. 5 p. ja, ynnä kaikkia maamme postitoimitus-veitsia 2 ml. 25 p. ja.

Yhteisäs vuosikerta.

Toimittajat

O. Söderholm, G. Kunnari, R. Wänniä.
Wastatava.

Ilmoituskissa

vastaanotetaan 5 pennin maksusta lehden kaikkia sivuilla pieneltä riviltä, pienin ilmoitusmaksu 25 p. ja.
Kuolemanilmoitukset tehdyksellä varustetut 1 ml.
Lehti ilmestyy kunkin kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena Keski-kuukautena.

Aikataulu

rautatien junille Tampereen—Porin radalla alkuen Touko-kuun 1 p. 1902 toistaiseksi.

Porin—Tampere.

Etäisyys	Asemat.	N:o 121. Matkusta- tajajuna (II. III.)	N:o 115. Postijuna (II. III.)	N:o 237. Sekajuna (II. III.)
—	Lähtee Porista . . .	8,30	11,50	3,20
99	" Peipohjasta . . .	9,45	1,14	6,00
70	" Riikasta . . .	10,53	2,22	7,45
77	Tulee Tyrwäälle . . .	11,06	2,35	8,00
—	Lähtee Tyrwäältä . . .	11,11	2,41	5,50
92	" Rarkusta . . .	11,41	3,13	6,34
110	" Siurosta . . .	12,20	3,53	7,28
119	" Nofiaasta . . .	12,38	4,11	7,50
136	Saapuu Tampereelle . . .	1,10	4,44	8,35

Aika kello 6,00:sta j. p. p. kello 5,59:ään aamulla on merkitty viivalla minuuttinumeron alla.

Tampere—Porin.

Etäisyys	Asemat.	N:o 122. Matkusta- tajajuna (II. III.)	N:o 116. Postijuna (II. III.)	N:o 238. Sekajuna (II. III.)
—	Lähtee Tampereelta . . .	8,15	1,40	5,45
17	" Nofiaasta . . .	8,48	2,14	6,33
26	" Siurosta . . .	9,10	2,36	7,15
44	" Rarkusta . . .	9,45	3,13	8,03
59	Tulee Tyrwäälle . . .	10,14	3,42	8,40
—	Lähtee Tyrwäältä . . .	10,19	3,47	5,00
66	" Riikasta . . .	10,33	4,01	5,17
97	" Peipohjasta . . .	11,50	5,24	6,45
136	Saapuu Porin . . .	12,55	6,30	8,28

Päivälistä.

Tyrwään postitoimisto pidetään ainoissa:

Sunnuntai- ja Juhla- päivinä:

Klo 9,30—10 e. p. 12—1 j. p. ja 5—5,30 j. p. p.

Arkipäivinä:

Maanantaina, Tiistaina, Keski-
miikkona, Tuorstaina ja Perjantaina
kello 10 e. pp.—1 ja 5—6 j. pp.

Lauvantaina kello 9—10 e. pp.
11 e. pp.—1 ja 5—6 j. pp.

Posti lähtee:

Joka päivä

Klo 1,50 j. p. p. rautateitse itään-
päin ja

Klo 3,15 j. pp. rautateitse län-
teenpäin.

Tiistaina:

Klo 5 i. p. Stormiin ja Rärppä-
lään.

Tiistaina klo 5 j. pp. Puntalait-
tumelle.

Tuorstaina:

Klo 5 i. p. Stormiin ja Rärppä-
lään.

Lauvantaina:

Klo 5 i. p. Stormiin ja Rärppä-
lään.

Maalaiskirjeenkantaja lähtee

Maanantaina, Keski-kuukautena ja
Perjantaina klo 4,30 j. pp. Sam-
maljoelle.

Maanantaina ja Perjantaina klo
1,30 j. pp. Houshalaan ja Suoon.

Posti saapuu:

Joka päivä

Klo 2,45 j. pp. rautateitse länne-
stä. klo 4 idästä.

Tiistaina, Tuorstaina ja Lau- vantaina

Klo 1 j. pp. Stormista ja Rärp-
pälästä.

Keski-kuukautena klo 1 j. pp. Pun-
talaitumelta.

Maalaiskirjeenkantaja saapuu:

Maanantaina, Keski-kuukautena ja
Perjantaina klo 1 j. pp. Sammal-
joelta.

Maanantaina ja Perjantaina klo
12,30 j. pp. Suosta ja Houshalaan

Muistutus: Jos posti sattui
saapumaan myöhemmin kuin aika-
taulussa on määrätty, pidetään toi-
misto tarpeen mukaan suljettuna.

Kirjelaatikko tyhjennetään aina
wähän ennen postiin lähtöä.

Rautatie Aseman kaikki toi-
mistot ovat yleisölle ainoissa
seuraavina aikoina:

Arkipäivinä:

Klo 4,30—6, ja 8 12 a. p. sekä
2—5 ja 8—9 j. p. p.

Sunnuntai- ja Juhla- päivinä:

kello 8—9 a. p. ainoastaan helpos-
ti pilaantuville tavaroille.

Joulupäivinä, uudenvuodenpäi-
vänä, pitkäperjantaina, pääsiäis-
päivänä, helatorstaina ja hellun-
taipäivänä ei harjoiteta mitään toi-
mistusta.

Merewä rahtitawara on siisään
jätettävä (hyvisä ajoissa) ennen
kello 9,30 e. pp.

Pikatawaraa 1 tunti ennen ju-
nan lähtöä.

Moskiewtiwot on siisäänjätettävä
Keski-kuukautiin ennen kello 5 j. p.

Piletin myynti matkustajia
varten alotetaan puoli tuntia ennen
junain tuloa ja lopetetaan 5
minuuttia ennen junain lähtöä.

Rautatieaseman posti- toimisto:

on yleisölle ainoissa yllä olewina
toimitus aikoina.

Tyrwään Kunnan Vain- kirjasto,

joka sijaitsee Wammalassa Rouwa
M. Hjortmannin luona, on ylei-
sölle ainoissa joka Keski-kuukauti
ja Lauantai koto päivät, sekä
Sunnuntai ja juhlapäivinä kello
12—1 päivällä.

Roska

on osottautunut, että palkollisilla ja
köyhemmällä kansalla on vaikea
arkipäivisin päästä lääkäriin apua
etsimään, heillä kun ei ole itsellään
hewosta, waan täytyy tässä ta-
pauksessa turvautua parempiois-
ten apuun ja sitä paitse vähempien
taudinkehitysten tähden eivät woi-
tyypäivänsä jättää, otan wast-
edes sairaita vastaan myöskin
sunnuntai- ja pyhäpäivinä. Sen
sijaan pidän yhden arkipäivän,
tuorstain, wiiikossa lepopäivänäni;
tietysti silloinkin otan vastaan
akisti sairastuneita ja loukkaantuneita,
jos olen kotona. Tyrwää
18 p. elokuuta 1902.

Tohtori Hugo Ståhlberg.
Kunnanlääkäri.

Kuulutus.

Laillisen edeswastuun uhalla kiel-
letään täten kaikenlainen metkasta-
minen ja otuksen pyynti Riikan
kappelissa, Ruottilan ja kaikkien
Ruottilan alustalaisten sekä Tor-
milan, Meskalan, Riikanojan, Ne-
won, Wehtakorwen ja Saapanie-
men kylien kaikkien talojen mailla.

Metkastysoikeuden omistajat.

Kirjoituksia ja il-
moituksia, joita lähetetään
suorastaan kirja-
painoon Tyrwään Sanomiin pain-
nettawiksi, ei paineta elleivät ole
toimituksen nimikirjoituksella warus-
tetut.

Simaa, Mjöd,

Tyrwään Apteekissa.

Hedelmä Limonaadeja

Tyrwään Apteekissa.

Kivennäis-mesiä

Tyrwään Apteekissa.

Wähän Martta-Yhdis- tyksestä.

Surun vuonna 1899 jolloin niin
monta hyvää pyrintä kansan siwisi-
tämiseksi kuten kotikoulut j. m. j.
saiwat alkunsa, heräsi pää-kaupun-
gisja ajatus perustaa yhdistys sem-
moinen jonka toimialaan kuuluisi-
wat kodit ja niissä enimmäin työs-
kentelewät henkilöt, naiset.

Tuuma totentuihin ja yhdistys
nimellä „Siwistystä kodeille“ al-
loi toimintansa. Vuoden työsken-
neltyään tällä nimellä muutettiin
sille nimeksi Martta-yhdistys.

Martta-yhdistyksen Päätoimi-
kunta on Helsingissä, haaraosastoja
useissa maaseutukaupungeissa ja
asiamieskomiteoja kaikkialla maa-
seuduilla.

Kesäisin lähettää Päätoimikunta
noin 20 siwistynyttä naista n. k.
lähettiä maaseuduille haaraosasto-
jen ehdottamiin paikkakuntiin jossa
he käywät kodeissa, keskustelewat
naisten kanssa auttawat neuwolla
missä niin sopii sekä johtawat hei-
dän ajatustiaan henkisiin pyrintöihin.

Tällainen kodissa käynti ei pi-
täisi tuntua asukkailla orjuuttawalta
sillä lähetti ei tule taloon waati-
waisena ja epäystawallisena huo-
mautuksen tekijänä. Ei, waan hän
tulee matalinpaankin majaan ys-
tawänä, joka tahtoisi kansa-siavel-
leen jakaa edes hitusenkaan tiedon
aarteista ja monesti saa hän tilai-
suuden oppia itse paljon nähdes-
sään tyytywäisen mielen ja luotta-
muksen Luojaan kesellä puutetta.

Lähetin tehtäwänä on toimeen-
panna ompeluseuroja pitäjään eri
tulmilla. Näitä ompeluseuroja joh-
tamaan walitaan kullakin paikka-
kunnalla siihen kykenewä henkilöjä.

M.-yhdistyksen vuosikertomuk-
sesja w. 1901 sanotaan, että yh-
distys tahtoo kiinnittää eri kansa-
kerroksien naiset toistinsa ja lewit-
tää hyödyllisiä tietoja sywiiin riwiin.
Sitäwarten on tarkoituksena että
näihin ompeluseuroihin saapuisi-
wat naiset kaikki yfjin mielin. Warat-

tomankaan perheen äidin ei ole
mahdotonta tulla työskentelemään
sinne, kun kaikkia kankaita saadaa
sieltä huokeihin hintoihin ja woi-
daan ne maksaa vähittäin siten,
että joka ompeluseurakerta maks-
taan joku osa.

Edistääkseen käsityön tekoa ope-
tetaan ompeluseuroissa leikkaamaan
ja ompelamaan kaikkia kodissa tar-
wittawia waatekappaleita joihin
myös saadaa maljeja samalla.

Työn lomassa lauletaan, luetaan,
milloin hengellistä kirjallisuutta,
milloin lausuntoja tottuneilta las-
ten kaswattajilta, luetaan kirjasia
isänmaan-rakkaudesta, tapain puh-
taudesta, säästäwäisyydestä, rait-
tiudesta, terweyden hoidosta ja
miten siisteys kodeissa on yfji
tarkeimmista terweys-säännöistä.
Luetaan metsämarjain ja sienien
kokoamisen säilyttämisen ja käyttä-
misen neuwoja ja keskustellaan
luetun asian johdosta.

Paikkakunnilla missä on saatu
myös mies-puolijilta kannatusta on
ohjelmasja ollut esitelmä jostakin
yleishyödyllisestä asiasta, runon-
lausuntoa, wiulun soittoa y. m.
Kuta innokkaammin afiala ajetaan
sen lämpimämpi mieliala myös
kokoouksissa wailittsee ja sen enem-
män wirtistystä saawat siitä kan-
san naiset utteran ilottoman wii-
kon työnsä palkkioffi. Kunkin kan-
salaisten sydämelle lasketaan tämä-
kin yhteistyö joskin laatuun sem-
moinen ettei siitä nähtäwäisiä tu-
loksia piankaan saawuteta.

Kodista ja Mielistä saamme me
ensimmäisel waiikutukset; kautta elä-
män seuraawat ne meitä. Muisto
herttaisen lämpimästä lapsuusko-
distista missä Miti armas wailistu-
nein mielin johti lapsiaan, perhet-
tään Jumalan pelwossa hyweiden
tielle; woipi vielä kodin hajaan-
nuttuakin warjella sen jäseniä ja
pidättää edelleenkin heitä hyweitä
noudattawina ihmisinä.

Eiis wailistusta Mielelle, siwis-
tystä kodeille!

Siweellisesti puhtaast, wailistu-
neet kodit owat synnyinmaamme
paras tuki ja turwa. G. B.

Salomaalle on saatuna koulu.

Salomaalle on saatuna koulu, — Sitä lauan jo kaimattiin. Kylan lapsojet riemuiten rientää Koulun suojihin waloisiin. Niemiä ne leikkiä työt, Kellat kiitäwi kilpailien, Siwruusilla talwinen tuuli Punaa postuet pienoiſten.

Ja ma katſelen parvea nuoria, Se on hilpeä, huoleton! Työskennellen ja leikkien wuoroin Käy se polkua opinnon. Namun nouſewan kanſa on siinä, Miä uus ſill' on halluſſaan. Jos se jalokſi warttua woipi, Taattu ſilloin on onni maan!

Riennä waan ſinä pirteä parwi, Opin alkeille kouluhun! — Mutta tarkemmin kun ſua katſon, Suru hiipwi mielehen mun: Ohut liian on monella nuttu, Rowin kulunut, huono on, Ja niin kylmä on Pohjolan talwi Sen on tuuli niin armoton.

Talonſäntä taitawa, kuule, Hywät ſulla on mannut, maat. Sadot runſahat peltoſi antaa, Täyteen aittasi ahtaa ſaat. Kelpo waimo ſun kotias hoitaa Hywät lapſes on tarwoitſaan. — Nämät kaikki on antia armon — Tokko tuota ja muistatſaan?

Talof' laidalla tuosſa on mökki, Siin' on lapſia, ſiinäkin. Ja ne nääntywät puutteen alla, Puute nääntäwi ſielunkin. — Hywäin lahjain antaja wartoo Että käyttäſit leiwiskäs, Että maſſaiſit welkaſi hälle Auttaſit köyhiä weljiäs.

Jos ne puutteen painoſta fortuis, Pahan poluille poſtellen, Sua ſyyttäſi tuomari ſilloin Lahjomaton ja ikuinen. — Omat lapſet maalſei annat, Anna lapſojet köyhän myös, Auta heitäkin oppia ſaamaan, Silloin ſiunattu ſun on työſ.

Monen monelle puute ja köyhyys Noſtaa pſſtyhyn tiebon tien Sielu nääntywi — ſingahda ſille Edeſ ſätönen pienen pien'. Luoja jakawi lahjoja hengen Mitä tahtoo hän milloinkin, Mökki matala, halpa on ollut Roti Riwen ja Lönnrotin.

Siſſi toimioſ innolla että Yhä ſuurenis parwi tuo, Joka hilpehin, riemuſin mielin Balon rientäwi liehen luo. Namun nouſewan kanſa ſe ompi, Miä uus ſill' on halluſſaan, Jos ſe jalokſi warttua ſaapi Taattu ſilloin on onni maan!

Uskonnollinen osasto.

„Nuoki minun Karitſojani!“

Tämän Wapahtajamme Jeſuksen antaman käſkyn johdolta, Apſtoli Pietarille, piirrän tämän Sanomalehden lufiain katſeltawaſi erään kirjoitukſen, jonka olen ottanut prowasti F. G. Hedberg'in kirjoittamasta jeliſtyſeſtä, ſiinä hän opettaa ſeuraamalla tawalla:

„Kriſtuffen käſkyläiſen toſin tulee Herranſa waltakuntaa lewittää: hänen tulee uſkoſiſen paimenen tawalla ahkeroita, ſaadakſenſa aina

uſeampia kadonneita lampaita palajamaan. Ylimmäiſen Paimenen Jeſuksen työ. Ja tämä ſieluin koſoominen Kriſtuffen laumaan ei kuitenkaan Käſkyläiſen eli Saarnaajan ahkeroimieſeſtä tapahdu; jos ei Herrä itſe hänen työtänſä ſiunaa. Niinkuin kirjoitettu on 1 Kor. 3: 7. „Ei ſe mitään ole, joka iſtuttaa, eikä ſe joka kaſtaa; waan Jumala joka kaſwun antaa“. Tämän aſian tuo kuolleiſta ylöſnouſnut Herrä vielä kerran aſetti Apſtoliſeſa ſilmäin eteen, ennenkuin Hän meni Hänſä työ ja lähetti Apſtoliſeſa maailmalle, Ewangeliſmua ſaarnaamaan Pyh. Hengen kautta. Niinkuin kerran ennenkin, (Luuk. 5:) oliwat opetuſlapſet taſenkin kaiten yötä kaſtamieſen työtä tehneet, eiwätkä mitään ſaaneet, waan nyt Jeſus Genezaretin rannalle ilmeſtynenä kyſyi heiltä: „— Lapſet onko teillä mitään ſyötäwää?“ ja kaſkee heidän laſkea werkkonſa oikealle puolelle wenhetä. Kohta tämän tehtyänſä, käſittäwät Opetuſlapſet „niin paljon kaloja, etteiwät he woineet wetää;“ — eikä kuitenkaan werkkö rewennyt. Tämä tapauſ oli heille ja kaikille Herran käſkyläiſille, joita Hän ihmieſten kaſatajiksi tekee, launiina kuwauſſena kuinka ſieluin koſoominen Kriſtuffen työ, joka Ewangeliſmin werkkolla toimitetaan, ei myöſkään paljaalla ihmieſten toimella meneſty; — jollei Herrä ſiihen ſiunauſtanſa anna, ja itſe kaloja werkkoomme ſulje. Waikka ſaarna-mieſ Selkiätä — ja Puhdaſta — Sanaa ahkeruudella ſaarnaa, ſekä ſydämeſtänſä toiwottaa ja ruſoilee ſuurta ſaalista Herralleſa; — niin vieläkin uſein tapahtuu, että hänen työſnä näyttääh meikſin menewän hukkaan, aiwan niinkuin Opetuſlaſten kaſtamieſen työ koto yötienä aikana hukkaan meni. Mutta niinkuin Herrä fitten ſulki ſuuren kalain paljouden äkkiä heidän werkkoonſa; niin Hän ſen myöſ huoſiaſti tekee, koſka aikansa on, täſſä hengelliſeſſäkin kaſtamieſen aſiaſſa, jota me tarwoitamme. Hänellä ainoalla on: „Dawidin awain joka awaa, ja ei yſſikään ſulje: joka ſulkee, ja ei yſſikään awaa“. 3lm. k. 3: 7.

Mutta Herrä tahtoo laumaanſa ei ainoaſtaan liſätyſſi, waan myöſ ruokituſſi. Ja ſentähden Kriſtuffen käſkyläiſen wiran työ ei ainoaſtaan tarwoita uſeampain ſieluin „koſoomiſta“ — Herran laumaan, — waan myöſ niiden „ruokimieſtä“. — Hän tulee toſin, kaſtajain tawoin, Sanan werkkolla Herralleſa ſieluja pyytää; — mutta hänen tulee myöſkin, Hywän paimenen tawalla, — Herranſa laumaa „ruokia Elämän Sanalla.“*) — Silä Jeſus on Apſtoliſeſa ja Ewangeliſminſa ſaarnaajat aſettanut, ei ainoaſtaan „ihmieſten kaſatajiksi“, — waan myöſ „ſieluin paimeniksi“. — Tämän näemme ſiitäkin merkilliſeſtä kanſa-puheeſta, jonka Jeſus Genezaretin rannalla piti Pietarin kanſſa, fitten kuin Hän enſin oli ſuuren kalain paljouden Opetuſlaſtenſa werkkoon ſulkenut.

Jatketaan.

*) Tuon Ewang. ſaarnaajan kahdenlaſen wiran johdolta huomautan lufijan katſoon: Luther. Pengell. Wiruottajaan 3nnella Adwenti-wiitolla olewaan Tiſtaint teſtiin. Sekä Kirkkoſt. Ewang. puoleen 3:na Sunnunt. Kolmin. p. 2:ſen ſaarn. S. S. 53—54—55—56 ja myöſ 11:ta Sunnunt Kolmin. p. 2:ſen ſaarnan S. S. 41—55 Sekä katekiſmoſſamme olewaan ſynnintunnust. „Minä waiwainen ſyntinen ihmien“.

Tyrnäästä.

Tyrnään uusin kanſakoulu, luwultaan wiideſ, on wiime kuun 25 p. alkanut waikutuſſenſa 3lm. koulupiiriſſä. Lauſumme „terwe tuloa“ tälle uudelle opinahjolle.

Harwinaifen kolkko on kuluſnut keſä ollut ei ainoaſtaan meidän maasſamme, waan myöſkin Ruotſiſſa, Norjaſſa, Tanſkaſſa ja Pohjois-Saſkaſſa. Sitäpaitſi on meillä täällä Suomeſſa ſatanut ylen määrin paljon. 3lman kolkkoſ ja ſateen paljouſ on myöſhäſtyttännyt wiljakaswien tuleentumieſen läheſ kuukauden tawalliſeſta. Wanhat merkit eiwät ole tänä vuonna enſinkään paikkaanſa pitäneet. Ja kaiten tämän ſyynä arwelewat oppineet olewan wulkaanieſten waikutuſten matkaanſaattamat häiriöt ilmapiriſſä. — Helatorſtaina wiime Toukokuuſſa tapahtui Martiniquen ſaarella hirmuinen tulivuoren purkauſ. Äärettömät joukot tomunkaltaiſia aineita ſyöſſyi ilmapiirin yläkerroſſiin, ja ſiellä ne leijailewat pitkät ajat aikaanſaaden ilma- ja walo-häiriöitä. Owatko nämä ilmahäiriöt laanneet enſi wuoden keſän alkaeſſa, on tulewaiſuus näyttäwä.

Raittiſuſseuran kokouſ pidentään kunnahuoneeſſa Hopulla t. k. 7 päivänä allaen klo 5 j. pp.

Ohjelmaſſa on puheita, laulua, wuorokelſuſtelua y. m.

Pitkä lauranolki on kaſwanut Wehmaan talon maalla. Sen pituus oli 160 ſentimetriä.

3tämä onnettomuus, jonka uhriksi joutui ihmieſhenki, ſattui wiime Elokuulla Myllymaasſa Hildenin torpaſſa. Torpan tytär, iältään noin 21 wuotta, meni kaimoſta wetä noutamaan. Waan ſilloin luhieſtui koto kaimon kanſi, niin että hän ſuin päin putoſi ſuwään kaimoon. Apu kyllä tuli heti, waan kun pudonnut ſaatiin ylöſ, oli henki jo paennut.

Sammaljoelta.

(Jähetetty).

Sunnuntaina wiime kuun 10 p. wietettiin Sammaljoella uſkonnollista juhlaa. Jumalan-palwelukſen jälkeen klo 3 j. pp. alotettiin juhla uſkonnollieſſa puheella. Enſin puhui w. t. kirkkoherra Törnwall, joka oli juhlan ohjaaja. Puhujina eſiintyi myöſ D. Hjort, D. Katawa ja D. Haapanen. Kaikki puhujat koettiwat ſelwittää raamatullieſia totuuſia ſielujen autuudekſi, joita ainakin ſuurin oſa näytti hartaudella kuuntelewan. Juhlilla oli niinkuin tawalliſeſti ſaatawana wirwoſkeita ja woileipiä. Woitto näieſtä tulee kirkkoherra Väčwainajan muisto-rahaſtoon. Puhdaſ woitto oli 105 markkaa.

Tulewaiſuudeſſa fitten kun mainittu rahaſto tulee kartutetuſſi ſiihen määrään, että ſen koroieſta woidaan ruweta jakamaan, tulee ſiitä annettawaſſi apua köyhille kiertokoululapſille. Tarwoitus on ſiis erittäin hywä. Sopinee toiwoa, että pitäjän toiſetkin kulmakunnat ſeuraawat eſimerkkiä, paneamalla toimeen ſamanlaieſia iltamia, joieſta tulot tulieſi puheena olewaan kaſſaan. Tyrnääſſä on wuoſien kuluſſa pidetty uſeita juhlia joieſta tulot owat tulleet lähetyſ- ja ewangeliſmiyhdiſtyſten hywäſſi, ja jalo tarwoituhſan näillä ſeuroilla

on kummallaſin, mutta koſka omaſſa kunnakin löytyy ſiſſi wäſäwaraieſia perheitä, että puutteen tähden laſten opetuſ-alkeetkin uſein jääwät huonolle kannalle ja koſka puheena olewa rahaſto juuri tulee auttamaan wäſäwaraieſia kiertokoulun oppilaita, niin mihin juuri paremmin woi apunſa uhrata. Toinekin tarwoitus on tällä rahaſtolla, nimittäin ſäilyttää kunnalaieſten muistoſſa tulewiinkin ſukupolwieſin rakastetun ja kaimatun kirkkoherra-wainajamme muistoſta.

Tämän kirjoittaja ei tiedä minkä verran mainittuun kaſſaan on jo kertynyt rahoja, eikä ne henkilöitä joiden oſen aſiaa kyſynyt ole ſitä tietäneet, eikä edeſ ſitäkään tiedetä kuka rahaſtoa hoitaa. Olieſi ſiis hauſka ſaada tieto rahaſton arwoſta ja hoidoſta tämänkin lehden lufijoille.

o—i.

Kirjallisuutta.

Satakunnan Kirjakaupan kuttanuſſeſſa on ilmeſtynyt Mitä uſoppie kanſakouluja warten, oppikirjakaupitean ſuunnitelman mukaan toimittanut R. Oſſanen. Kirja, joka ſiſältää 55 ſiwua, näyttääh olewan wallan ſopiwa oppikirja kanſakouluiſſamme. Kirjantekijän nimi on jo entuudeſtaan tunnettu ſuiritieteſen alalla, jotta ſekin oſaltau on kirjan kelwollieſuuden taſeena.

Pellerwon Elokuun numero on ilmeſtynyt. Se ſiſältää muun hyödyllieſen lufemieſen ohjeſa maanwiljelieſen ja puutarhahoidon alalta ſeuraawat kaikille maanwiljelieſille ja puutarhahoitajille erittäin hyödyllieſet kirjoitukſet: Milloin on wila leikattawa, Puitten oſſittamieſeſtä, Mitä on kääpiöhelelmäpuu, y. m. — Kaikkien maanwiljelieſiden tulieſi tilata Pellerwo. Tilauſhinta poſtieſſa 1 mk. 30 pnia wuoſikerralta.

Piirteitä Suittieſten Jokiwarſilta 21/8 02.

On elokuun illan hiljaiſuus. Aurinko tekee lähtöä, antaen kuitenkin vielä wiime ſäteenſä tänne. Kauniſ ſe nyt on ja kirkas.

Kirkaſti ſe paieſtaa tähän pienen kamariinkin ja yſtawällieſieſi ſen luulin minua keloittawan panemaan paperille tämän Jokiwarren tapauſket. Kuten jo mainitiſin, että on iltä. Matuſſeni on vielä puolittain kodin luona, joſſa armaan keſän kulutin. En ole vielä ollut täſſä paikkaſſa kun neljä päivääh kun kotoa lähdin. Warſinainen päivän työni on loppunut, mutta pian ſe loppuu jo kaikiltaikin ihmieſiltä. Tuosſa pſſtyſpelto jo ſeiſoo leikattuna, tuosſa mieſpelloltaan kytötyöſtä palajaa. Työſſä tyttönen ſuuri lehtitaakſa ſeljäſſä kotoin rientää. Ammuwat eläimet palajawat kotoin. Wiljapellot owat tähteläieſinä, mutta wihantana ja ihmieſet lyhytnäköieſieſſään pelkääwät etteiwät wiljakullat, ſuwitouot, oikein ennätä typpä. Mutta Jumala ſen yſſin tietää. Siljalleen huojuu korwen honka ehtoottuuleſſa. Pitkä ja leweä Toimieſi joutuſſa wettänſä tieſ mihin. Baljon ſiinä onkin wettä nkytään, oikein joſ ſaan ſaanoa kuffurapäällä. Puinen lautta tuosſa wälittää kulkua tämän tor-

pan ja maantieſen wälillä, ſillä nähkääſ tuosſa on joki wälillä.

Kauniilta näyttäwät wiljawaiſiot ja paljon niitä onkin waiſſa kohta tämä kulmakunta täällä on joffeekin torppia, paria taloa luſuunottamatta. Hywin owatkin torpparit wiljelieſet peltojanſa, koſka niin on maat täynnä wiljakultaa. Ahkera myöſkin ollaan, ſillä ſen todieſtaa aſujanten warallieſuus ja hywinwoipaiſuus. Hentinen ſiwieſtyſ tai wiljelieſ on myöſkin jonkun verran alulla. Kiertokouluiſſa ſaawat lapſet opin otannalla käydä, ſillä k. k. piſtäytyy joka wuoſi tänne yhdeſſäkki wiikokſi ja kyllä lapſet ſinne pannaan. Kanſakoulun onkin täällä noin 5 kilometrin matka, ettei ſinne kaikki woi lapſianſa ſaada, köyhemmät kummintaan.

Sanomalehtiä tulee myöſkin meikſin joka torppaan. Jos ei aikaſlehtiä tulieſſaan, niin ainakin uſkonnollieſta tulee uſeata laatua. Lufuhalu onkin hereillä täällä, ſen todieſtaa monet, monet kirjat joita jokaiſen huuſholiin pöydällä tapaa. Raamattu, tuo kirjain kirja, on joffeekin jokaiſen aſunnon pöydällä. Gerättöön enemmin ja enemmin raamatun lufeminen, ſillä ſiinä kirjaiſſa kuitenkin on ijankaikſien elämän ſana. — Kerron tämän torpan oloieſta myöſkin. Siieſti ja hauſka kaitin puolien. Naieſieſſä ſitä wallan ollaan, kun iſäntä on kuollut, mutta fittenkin työt kulkewat etunenäſſä. Kyllä ſitä naieſieſäkin tarmo on. Koulutaan täällä tämän kulmakunnan lapſia. Pieniä toſin ne owat, mutta toiwosſa kylvän ihmieſyhdämen peltoon ijankaikſieſuus-ſiemeniä ja pienieſtä warttuu ſuuria ja lapſieſta on aljettawa.

Kirkailla lapſen ſilmillä katſonat nuo pienen niin ottawoſti minun. Wäliin ſeiſon ihan neuwotonna tuon joukon edeſſä. Mutta aliſtun tuon Korſeimman opettajan edeſſä ja janon: „Herrä ole heikoieſſa wäſewä!“

Taas unhottumat elon huolet ja tytytywäieſinä riennän monimutkaieſia polkua eteenpäin. Herrä kaikſien kanſa olkoon ja kaikkia johdattakoon oman nimeſä kunniaſſi! a—o.

Kuulumieſia muualta.

Kato uhkaa tulla Kortezjärwelle, kuten yleensä Etelä-Pohjanmaalle. Runſaat ſateet owat ſaattaneet niityt ja pellot alemmilla paikoilla tulwaweden alle Kylvämieſeſtä ei ole puhettakaan, ompa heiniäkin ſuurimmaſſi oſakſi telemättä. Warſinkin on Purmon joki tulwillaan tuottanut ſuuria wahinkoja. Mainittu joen perkaſaſia on jo pariſentymmentä wuotta ollut jupakaſſa. Tarſat tutkimukſet owat pidetyt, kuſtannuſarwiot tehty, lauſunnot annettu — kaikki puoltaen aſian kiireelliſtä laatua ja hyötyä — mutta yhä kulkewat paperit wirastoſta wirastoſtoon, waikka tawalliſen kuolewaiſen mieleiſtä aſian luuliſi olewan jo aikaa päätetyn. 3tämällä mielellä on kanſa ja kaikki owat ſitä ajatuſta, että ſuuri oſa koroaſta wahingoiſta oliſi woitu wälittää, joſ tuo kauwan puuhattu joen perkaſ oliſi toimeen pantu. „Mennään Amerikkaan, eihän täällä mitään aſumieſeſta tule, eikä köyhän kanſan tarpeieſta hallitukſet ja wirastoſt wälitä“, ſemmoinen huuto tulee aina

äänestämmäsi ja äänestämmäsi
kanan suuren enemmistön joukossa.
Ja kukaan ei kyllä että niiden joukko
tulee aina luvuistammaksi ja luvuistammaksi,
jotka tuota tuumaa to-
teuttavat, lausuu U. S:n kirjeen-
vaihettaja.

Salla käväsi Keuruulla yöllä
viime lauantaita västen ja wi-
tuutti pahasti perunanwarfia. Mi-
ten suuwiiljojen on laita, ei woi
wielä sanoa. Kymys oli Lam-
masfahan seutuwilla sellainen, että
wesi kairwämpärisä oli jäänyt.

Suomalaiset Amerikassa. Suo-
malaisen lukumäärä. Viimeisen
senfutsen mukaan on suomalaisia
Amerikassa 250,000. Kun kuitenkin
tässä ei ole hetkään kaikki suo-
malaiset laskeutuneet ja jälestäkin-
päin on maahan muuttaneita ollut
werraten runsaasti, woinnee huo-
letta meikäläisten lukumäärän sa-
noa nousevan jo 300,00. Suomen
wäkiluku on wahan enemmän kuin
puolwäliin kolmatta miljoonaa ja
Amerikan suomalaisten kansa jo-
tenkin täyteen 3 miljoonaa. Koko
Suomen kansasta on siis meidän
päiwinämme kymmenes osa Ame-
rikassa.

Erään epäilijän lastujen mukaan
ovat suomalaiset — jotka eivät
700 wuodessa ennättäneet muuttua
ruotsalaisiksi — sadan wuoden ku-
luttua muuttuneet amerikalaisiksi.
Ennustuksensa perustaa hän kai-
kivoipoaan tilastoon, selittäen että
Suomesta lähtee siirtolaisia Ame-
rikaan keskimäärin 500 wiikossa,
joka pyöreissä luvuissa tekee 26
tuhatta wuodessa, ja siis sadassa
wuodessa 2 milj. 600 tuhatta, eli
suunnilleen kotimaamme nykyisen
asukasmäärän.

Ompahan tämä tilastotieteilijä
kuitenkin unohtanut että sadassa
wuodessa maan wäkiluku kasvaa
myös ja että suomalainen täälläkin
pysyy suomalaisena, huomauttaa
„Siirtolainen“.

Pappien puutetta potewat ku-
lemma kansalaisemme Amerikassa.
Suur New-Yorkin, Riipin, Jshpe-
mingin, Butten, Fort Braggen,

Rock Springin ja Calumetin(Ranf.)
ja ehkä muutamat muutkin seura-
kunnat ovat pappia wailia ja kaikki
nämä ovat suuria suomalaisten
pefäpaikkoja.

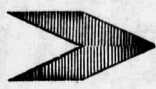
„Kalewan Ransa“ on ruwennut
miettimään kuusipäiwäisten wiikko-
jen käytäntöön ottamista. Sen mu-
kaan tulisi joka kuudes päiwä ole-
maan pyhäpäiwä ja pyhäpäiwät
tulisiwat tietysti sen järjestyksen
mukaan useimmiten sattumaan mui-
den päiwien osalle, kuin meidän
dän muiden kuolewaisten pyhät.

Kanadassa ovat sunnuntailait
ankaranlaiset ja kaipa heidän täy-
tyisi pitää myöskin lainmääräimät
pyhät. Owathan he sitoutuneet
maan lakeja noudattamaan. Siten
alkaisi täytyä entisen renkimiehen
unelma, että kun olisi aina pyhä
ja aina kewät, kertowat „Am. Sa-
nomat“.

Kato joka taholta. Lohensaas-
lis Oulunjoessa on ollut niin huo-
noa tänä kesänä, ettei sellaista
muisteta ennen olleen. Kaatissa
tekee kokonaistulo ainoastaan 15
à 16,000 mk. ja Muhoksen padolla
n. 4,500 mk. Jaettawaksi tulee n.
60 mk. manttaalille nyt, kun ta-
wallisina wuosina on tullut 800
à 900 mk. Ei siis jako nouse
10:teenkään osaan tawallisesta. —
K:wa.

Toiwon ja epätoiwon wälillä
eletään nykyisin Nilfian pohjois-
kylissäkin wuodentulon toiweden
juhkeen. Sillä jos suwi-ilmoja kes-
täisi parikaa wiikkoa syyskuun ai-
kaa, niin pelastuisi suwitouwoista
ainakin ohrat ja perunoita myös
tulisi kutakuinkin, mutta kauroja
ei enää moni uskalla toiwotaan
joutuwaksi niiden myöhästyneen
kaswun wuoksi.

Ruutiin leikkua on paikoin alo-
tettu elokuun loppupäiwinä ja yleis-
jemmin alettaneet wasta syyskuun
alkupäiwinä, kun ilmat wahanfin
selleiksi ja forjautuiksi. — Mutta
kaike toiwon woipi tehdä turhakki
mahdollisesti sattuwa hallayö. Jo
nähtiinkin kuuraa samoilla seu-
duilla parina aamuna viime wi-

Nimismies J. Söderholm,

Wiinikankatu 32 ihan Tampereen rautatie-aseman lähellä,
toimittaa Lakiasioita, sepittää suppliikkeja Sowioikeuteen ja Senaattiin, y. m. todellakin
huokealla hinnalla.

kolla alangoilla. Mutta mitään
wikoja ei se vielä liene touwoille
tehnyt.

Sluttehdasta Rajaaniin ker-
too Raj. Lehti puuhattawan. Tä-
män „hyödyllisen“ laitoksen pai-
kaksi on muuan J. Suikari osta-
nut maapalaisen kaupungin hau-
tausmaan wierestä. Näyttää siis
olewan tosiaikomus walmistaa Ra-
jaanille kolmas merkitapaus ly-
hyen ajan kuluesfa. Onhan tuo
siewä lisä seminaarin ja rautatien
jälkeen — warjintin nälkäwuotta
odotellessa.

Phtä ja toista.

Lafista katuja. Syonin kau-
pungissa Ranskassa on ruwettu
laskemaan katuja ja toreja lasi-
möhkäläillä. Lasi walmistetaan teh-
taissa sitawarten kuutionmuotoisiksi
kappaleiksi ja puristetaan lujalla
hydraulisella prässillä äärettömän
tiiviiksi. Näin walmistetut „kati-
kivet“ kuuluwat olewan erinomai-
sen kestäviä, lujempia kuin kivet
ja muutenkin käytännöllisiä. Erin-
omaisia ovat ne siinä, ettei niihin
tule jäätä talwella. Ei myöskään
likaa eikä pafilleja niihin kokoonnu
niin paljon kuin kiviisiin katuihin.
Sintakaan ei kuulu olewan kowin
kallis.

Rainen tutehtunut ruumis-
arkkuun. Huomiota herättävä tie-
to on saapunut Dalköpingistä lä-
hellä Trelleborgia. Eräs palwe-
lustyttö oli lieventätfseen ham-
paankolotusta pistänyt pumpuli-
tukon henkitorween. Namulla ma-
kasi hän ikäänkuin kuollut, jonka

johdosta ruumisarkku hankittiin ja
tähän pantiin nyt kuolleeksi luultu,
jonka jälkeen kanfi ruuwattiin kii-
ni. Kun hautaamisessa lääkäri-
atesti oli esille tuotawa, oli lääkäri
kufuttawa. Arkku awattiin ja tar-
kastuksessa huomattiin että tyttö
olikin ollut ainoastaan walekuollut
ja että tämä naisparfa oli wiron-
nut arkussa ja sen jälkeen taistel-
lut kamalan taistelun henkensä
edestä, mutta wahan ajan kuluttua
oli tutehtunut kammottawaan wan-
kilaansa.

Kuulutus.

Keskimiikkona ensitulewan Syys-
kuun 17 p:nä myydään julkisella
wapaaehtoisella huutokaupalla ent.
postinhoitajan R. Kuhlman'in asun-
nosfa Wammalassa kaikenlaisia ir-
tainta omaisuutta kuten huoneka-
luja, joiden joukussa yksi Taalaa-
lainen seinäfello kaappineen, isompi
kirjoituspyöytä yhdeksällä laatikolla
y. m., lasi- ja posliinikaluja, lamp-
puja y. m., rauta- ja puukaluja
sekä monenlaisia astioita, hywät
räättälin fasset ja prässirauta, jouk-
ko trykfiwormuja sopiwa wärjä-
reille ja maalareille, miehen pito-
waatteita ja paitoja, sekä kaiken-
laisia jefatawaraa, joukko kirjeen-
tuoria joista osa suurintakin lajia,
ynnä muita paperitawaroita, sano-
malehtiä ja aikakauskirjoja entisillä
wuosilla y. m., y. m. Toimitus
alotetaan kello 10 e. pp. ja huudot
maffetaan toimituksen lopussa.

Tyrvää Elokuun 30 p:nä 1902.
R. Kuhlman.

Kuulutus

Kirkonkylän ja Rautatie-Aseman
wäliin on pudotettu paketti, sijäl-
täwä kentiä. Kunnioitettawaa löy-
tääwä pyydetään palkintoa was-
taan tuomaan se Kauppias Toi-
wofelle.
Sanni Pälänen.

Kuulutus.

Täten kehoitetaan ja pyydetään
ystäwällisesti kaikkia niitä henki-
löitä, jotka haluawat saada tele-
fooniin asuntoonsa Tyrvään Lopen-
kulmalla, kokoontumaan miehisä
Kaltfilan Rosilaan Lauwantaina t.
k. 6 päiwänä kello 4 i. pp. keskus-
telemaan ja päättämään mainitusta
asiasta. Kaltfila Syyskuun 1 päi-
wä 1902.

Teodor Rosila.

Ilmoitus.

Tyrvään Wapaaehtoisen Palo-
sammutuskuunnan warjainen syys-
kokous pidetään kuntasuoneessa
Marttilan Hopulla sunnuntaina
ensi syyskuun 14 päiwänä kello 4
i. pp., jossa walitaan toimikunta
ja tilintarkastajat sekä keskustellaan
ja päätetään muitakin palokuntaa
koskewia kysymyksiä. — Tyrvää,
elokuun 28 päiwänä 1902.

Toimikunnan puolesta:

Edwin Sawonius.

Rahakuffaro on löydetty

Kaltfilan lähetysjuhalla, ja sijältää
se wähemmän summan rahaa.
Omistaja saa sen Rosilasta.

Tyrvään

Kirkonkylän kansakoulun

ylempäin wuosi-ostojen oppilaat
saapukoot kouluun Maanantaina
tämän Syyskuun 15 p. kello 10 e.
pp. ja tulee heidän olla waruste-
tut viime kewät-tutkinnoissa saa-
milla todistuksilla, joissa on wan-
hempain nimikirjoitus.

Kadonnut!

Se tunnettu henkilö, joka tietää
ottaneensa hänelle kuulumattoman
fateenwarjon Wyllymaan Jltahu-
weissa, olisi hywä ja tulisi sopi-
maan kansani muuten annan asian
oikeuden haltuun.

Jabian Rosfi.

The men went to the door of the house, and
told the woman who lived there, that she must take
the bird in, and put him in some place where he
could not play them such a trick; then the cab-men
laughed to think they had all been so deceived by
a parrot.

THE FAIRY IN THE PINK.

Just when the rosy day peeped over the hills a
lovely pink bloomed in the garden.

Its sweet breath floated away on the air, and
wakened a fairy who was sleeping under a blade of
grass. The little lady sprang up.

»O dear», she sighed, »it is too late to go home
to-day!» And she flew swiftly to the pink and nestled
in its fragrant leaves.

By and by, little Helen came down the garden
path, and spied the blushing pink. She ran to it,
and, stooping down, she cried, »You darling pretty
flower!» and kissed it.

Then the fairy raised her tiny head and kissed
Helen on the lips.

Helen did not see the fairy, but her heart
became so glad that she folded her soft hands over
the pink and said, »You have made me so happy
that you shall be my own.»

She picked the rosy pink with the fairy still
nestled in a fragrant corner.

»O, mamma», she cried, as she saw her mother
in the garden, »I have found a lovely flower! I have
taken it for my own, and I was never so happy!»

»Very well, Helen», answered her mother. »See
whether you can be as sweet all day long as your
lovely carnation. But come now with me. I am

When the rosy dawn is breaking, —
When 'tis done?
Have you heard the wooing breeze,
In the blossomed orchard trees,
And the drowsy hum of bees
In the sun?

All the earth is full of music,
Little May,
Bird, and bee, and water singing
On its way,
Let their silver voices fall
On thy heart with happy call:
»Praise the Lord, who loveth all»,
Night and day
Little May.

UNCLE DAVID'S CATS.

Uncle David had no children. Perhaps that is
why he was so fond of cats. They liked him, too.
Every pussy that lived near him expected a kind
word when he went by.

At one time, Uncle David owned two cats
called Una and Purr. No children could have shown
him more fondness than these two pussies showed.

They were full of fun, and used to play all day,
when Uncle David was not at home; but, as soon as
he came in and seated himself to read, they would
jump into his lap, and rub their heads against him.

Then Purr would cuddle down and go to sleep;
and Una would sit on his shoulder, and wink and
blink and purr, as if she were the happiest cat alive.

Uncle David always left his door open at night,
so that the pussies could run in and wake him, in
the morning.

Mäinö Lindfors'in Leipomaliike.

Rahwileipää. — Teeleipää.

Syys- ja Talvikankaita

Saapunut iso valikoima

Doffelia, Triloito, Werloja, Sarloja, Sarfia,
Naisten Willalänkikankaita

y. m., y. m. hinnat ovat huokeimmat

Frans Lehtonen.

Lamppuja ja lampun osia,

Lasi- ja Porssiinitawaroita,

Tilkkettä, Tiiliä, Samea, Selliä, Peliä, Paperia,
Pahwia, Asfalttia, Terwaa, Nauvoja, Lukkuja, Sa-
rannoita, Kalkkia, Fiskarsin auroja, Tuomastuonaa,
Kainiittia, Luujauhoja

alennetuilla hinnoilla myy

Frans Lehtonen.

Syys-Kankaita

Paljon on tullut uusia

Kesä-Kankaita

halvalla loppuun myy

E. S. Toivonen.

Willa- ja Puuwillalankoja,

Seinä- ja Katto-Paperia, Tapettia sekä
Kullakartiinia

y. m. halvimmalla myy

E. S. Toivonen.

Ruisjauhoja, Tuomastuonaa, Kainiittia,
Luujauhoja

parasta laatua halvalla myy

E. S. Toivonen.

Kirjakauppa Tyrväällä

Suosittaa yleisölle hyvin lajiteltua warastoansa kaunokirjallisuudessa.

Otfr. A. Bäckman.

Ensimmäinen Tutukirja Englannintielessä

Koulujen ja yksityisten tarpeeksi toimittanut]

D. Söderholm

on toinen painos ä 2000 kapp. ilmestynyt, ja on saatavana Tyrvään
Kirjakaupasta. Hinta koviin kansiin sidottuna 1 mk. 25 p.

Juuri saapunut

Uutta kuusia Trikoita, Toffelia, Sewiottia,
Peninki- ja Pusserokankaita,
Netonki- ja Pumpulikankaita, Willa- Kameli-
ja Pumpulilankoja.

Rakennustarpeita,

Lukkoja, Saranoita, Ruuvi-, Talo-, Nässi-
Kiilto- ja Värenauvoja.

Tapettia ja Neunukia. Kone- ja Masinaöljyä.
Nautaa, Walurautaa y. m.

Riiskamatawaroita.

myy halvalla

Edw. Hurmi.

K. Grahn'in Nahkuriliike

Wammalassa

ottaa vastaan kaikkea ammattiinsa kuuluvia töitä.

Suom! Hyvä työ ja pallat kohtuulliset.

Sienoja

Toiletti-Saippuota

Tyrvään Apteekissa.

Terva-saippuaa

Hobkakivi-saippuaa

Karpuuli-saippuaa

Palsami-saippuaa

Tyrvään Apteekissa.

Kauroja, Kuminoita

ja

Pellawanstementiä

ostaa korkeammalla hinnalla

Frans Lehtonen

Kaillisen edeswastuun uhalla Kiellän

kaikellaisen metsästämisin ja otuk-
sen pyynnin Ilon Sadonojan ta-
lon ja alustalaisten maille.

Kaarlo Sadonoja.

Kauroja

ostaa korkeimpiin hintoihin

Oskar Kontonen, kauppias.

Puima- ja Bistun y. m.

Koneita

myy halvimmalla Frans Lehtonen.

Puolan marjoja

ostaa korkeampaan hintaan

Frans Lehtonen.

So, when the cook went down and let them in from the shed, they would scamper up stairs and into his room.

They jumped up on his bed; and Purr, the rogue, would put her little white teeth on his nose to wake him. Then she would lie still, and watch him.

If she did not see him open his eyes,—for Uncle David sometimes made believe to sleep,—she would put her paw, gently, on his cheek.

If this did not rouse him, she would bite his nose again and again, and each time a little harder; until Uncle David was glad to get up and dress himself.

Then the pussies would run down stairs before him, and go to a closet, in which Uncle David kept their meat. »Mi-ew!—mi-ew!—they said. »Please give us our breakfast?»

But was it not funny that these kitties could tell the time of day? Uncle David's business took him out of town; and he came back by the half-past five train in the evening.

Now, every day, a little after five, Una and Purr would go to the door, and ask to have it opened.

»Mi-ew! mi-ew!—please open the door, or we shall be late». They must have tried to say this, for, as soon as they were let out, they ran toward the depot which was half a mile away.

They were very shy, and afraid to meet many people; so they would hide under some fence and wait till they saw Uncle David coming. Then they ran out to meet him.

Una would jump up on his shoulder and Purr would nestle fondly in his arms; and this was the way the three friends came home every night.

THE PARROT.

In London, there are men who drive cabs, and who stand near the corners of streets, so as to be ready for those who may wish to ride in a cab.

Once some drivers of cabs heard some one cry out to them, »Cab, round the corner! Cab, round the corner!»

They thought the cry must come from some one who wanted to ride; so they all drove round the corner; but, when they got there, they could see no one who wanted a cab.

No sooner had they got back to their stand than the cry came again, »Cab, round the corner! Cab, round the corner!»

Then they said, »Some man is making fun of us. If we catch him, we will beat him so hard, he will not want to make fun of us any more».

And two or three of the men ran round the corner.

They did not take their cabs with them this time; but they took their whips, that they might punish the man when they caught him.

Now, when they came to the place, though they had run as fast as they could, there was no man to be seen.

While they stood and thought what they should do next, they heard the cry quite near by, »Cab, round the corner! Cab, round the corner!»

»Ah! now we shall catch him!» cried the men. And they looked this way, and then that, but saw no one at all, till at last they heard a loud »Ha, ha, ha!» as if some one laughed loud by their side.

They looked up, and there, in a cage hung out safe on the wall of a house, sat a gray parrot; and, as they looked up at the bird, it said once more, »Cab, round the corner!»